

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

POSTER VAR!!



leman

GÖNÜLLERİN VE KITALARIN ŞAMPİYONU MU TÜRKİYE

BEN
JAPONYA'YA
UGUYORUM,
BAVULUMU
HAZIRLA
RAHŞAN!..

BÜLENT!..

pazar sevişgenleri

met
üst



çocuklar, giderayak sizlere bir itirafıta bulunmak istiyorum.. maalesef, anneniz bir melek değildi ve ben de af buyrun süzme kısırdım.. yani, zannım odur ki kızların babası sütsü, oğlanların babası da tüpsü..



inggh.. ula kasmasına oralarını..

inngh.. biraz gevşet sene ula.. kırılan zikimi, ula..

inngh.. bak, yersin gombiği.. gevşet oralarını..

ingh.. hayde

gücüm belki yetmeyebilir sana, ancak bilesin ki kınalı kutum yalnız benim emrimdedir..



al işte, bal gibi orgasm oldun..

hayır, olmadım işte, taklit yaptım

suç sizde değil ki sizi programlayan doğa'da.. erkeğin her olayı meydana, süflisiniz siz, süfli, süfli..



yavaş ol burhan, çocuk uyanacak..

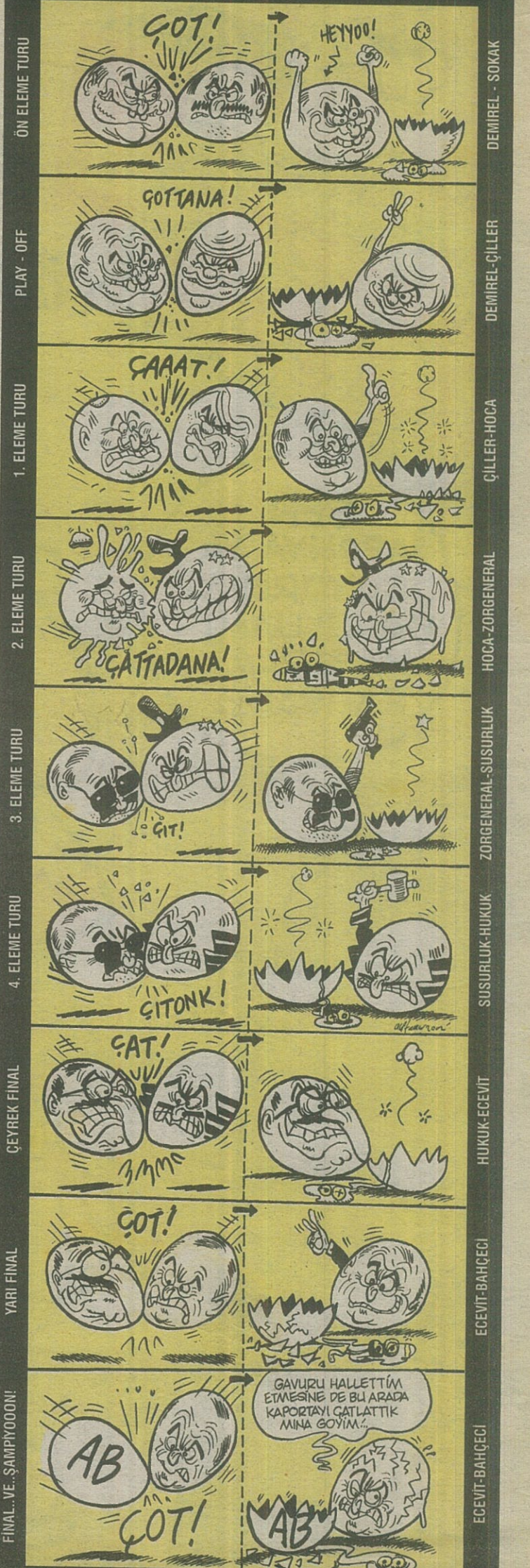
geber e mi burhan, çocuk uyandı.. korkma oğlum bir şey yok..

hiçbir şey satmıyor, mahallenin delisi o.. çocukken annesiyle babasını sevişirken yakalamış..



GELENEKSEL YIMIRTA TOKUŞTURMA ŞAMPİYONASI

Alp Tamer



CIT!

RAHŞAN Bİ SES GELDİ DUYDUN MU?

KIRIKTIR KIRIK...
YAT LYU...
SABAH
DOKTOR -
LAR BAKAR...

FETTULLAH HOCAM
NOOLUR HİMMET ETTE
SENEGALLİLERİN YAP-
TIĞI BÜYÜ ÇÖZÜLSÜN.
BREZİLYA'LILARINDA
"WUDU" BÜYÜSÜ MA-
LUMUNUZ, AYAĞIM
BAĞLANDI. BİR OKU-
YUP ÜFLESENİZ..



KEES! SİNİRİMİ
BOZMA BENİM!..
NE BÜYÜSÜ ULAN!
ÜFÜRSEN KALEDE O
TOPLAR.. SENİN
YÜZÜNDEN İKİNCİ
KALP KRİZİ
GELİYORDU...

MEHMET GÜRDON

HOÇAM BİR KERE İNTERNETE GİRİYİM NİOLUR HOÇAM NİOLUR.??

HOÇAM Bİ KERE OYUNU OYNAYA - LİM.!

HOÇAM CET YAPA - LİM.!

SİRANIZI BEKLEYİN, ÖNCE BEN, ÖNCE BEN.!

Abdo

AL İSTE KACIRDIK,
HEP SENİN YÜZÜNDEN!.

YAA İZİN ALMAM
ÇOK ZOR OLDU!
HAY ALLAH YAA
GİTTİ Mİ?!

GETTİİİ GETTİİİİ!
TUUUUH!

ÇARMA

**MADIMAK
YOBAZLARI**
2 temmuzu
unutma
içimizdeki
yangın hala
sönmedi
PTT
imf dayattı
kadro
daldı...
öldüren çalışma
koşulları
PIÇ NAZİLER
almanya'da ırkçı
terör katiham
yaptı

DOLAR
önlenemeyen
yükseliş
II.BUSH
filistin işgalinin
perde arkası
MURAT
DEMİREL
demirparmaklık-
lar arkasında
balayı hayali
MESUT
YILMAZ
o şimdi sipor
bakalım.. hadi
yazarım
DEVLET
BAHÇELİ
ab için figüran
olma, oy için ol
PENTAGON
domuzlar bebek
sesinden bile
silah ürettiler

daral&timsah

Ekonomik kriz ile ilgili kötüye giden Ünal Day'ya Timsah yüklü bir kredi verir. Bunun üzerine Timsah'ın bütün köpüklerini unutan Ünal Day, üzünü ye başını sorma misali paranın kaynağını sormaz. Timsah ile yakınlaşan Ünal Day'ın da dışlamaya başlar. Daral bu finansmanın kaynağını (eski kralın deyimiyle "üzünün başını") merak eder. Eve çoğunlukla gizli, açık müptezel, her cins eşcinsel ve az miktarda da şüpheli şahıs gelip gitmektedir. Timsah Daral'ın bile bilmediği gizli podrum eşcinselliği stüdyoya çevirmiş onlara seks video filmleri çevirmektedir... İki buraya kadar anlar, ama niçindir bilemez...

CHACHA

Acık Büfe

met üst
yüz elli iki yüz
kelime'yle
konuşuyoruz
onlar da özne
ve tekrarları

senin miden
KAZI'ndıkça
başkaları
KAZANIyor

yarım ekmek
içine
çeyrek ekmek
koyar mısın
usta

acı'lar da
hak edilir

elimize
verenlerin
elimizden
tutanlardan
daha fazla
olduğu
bir ülkede
elden ne gelir

bazen
kendim bile
kendime
kalabalık
geliyorum

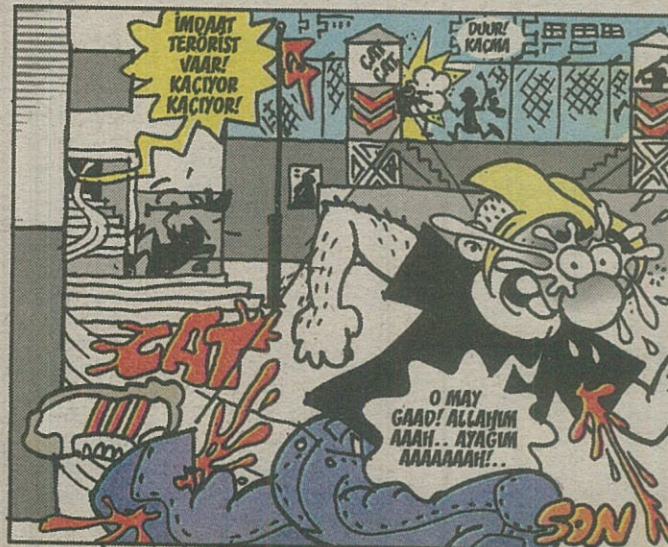
eski film
kahramanları
iyilerin dostu
kötülerin düşmanı
oluyorlardı..
şimdi onlar da
çok değişti
iyilerin dostu
kötülerin ahbabı
oluyorlar

insan
toprakten
yaratılmış
doğru..
bazen
çamurlaşıyor

siyasal
yellenme'nin
neresindensiniz

CANIMSIN :-)

AAH BEBEGİM,
LÜTFEN TABİİKİ ÖZLEDİM,
AMA ELİMDE YOGUN İŞ ERİM
VAR, BUGÜN SON İKİ KİŞİ VAR,
ONLARI HALLEDİCEM..
YALARIM MEME UCLARINI..
EMERİM GÖBEK DELİĞİNİ..
KİÇİNİN SAKLARINA
SAKSAK DİYE SAKLATIR,
TOMBALAK KİÇİNE
TIKLATIRIM.. NEMLİ BÖL-
GELERİNİ ÜFLER,
KURU KİŞİMLERİNİ
DİLİMLE İTİNAYLA
NEMLENDİRİRİM..
OOOH OOH..
AMMAN
AMMANN!



HOMOSEKSÜELLERİN ASKERLİKTEN MUAF TUTULUP ÇÜRÜĞE AYRILMALARI İÇİN ARTIK BEYANIN VE MUAYENENİN YETERLİ KANIT KABUL EDİLMEMEĞİ, ARTIK FOTOĞRAF VE VIDEO GİBİ KANITLAR DA GÖSTERMELERİ GEREKECEĞİ HABERİNDEN BU İŞE GİRİŞEN TİMSAH'İ DARAL 6 KURŞUN YEDİĞİ HALDE İHBAR ETMEDİ.. TİMSAH STÜDYOYU DAATTI.. KAZANDIĞI PARA İLE DARAL'IN BİR TAKIM MASRAFLARINI ÜSTLENDİ...

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN





Erdil Yaşaroğlu



VEDAT
ÖZDEMİROĞLU

(Katkılarından dolayı sevgili Sebla Koçan'a teşekkür)

AY!
AY:AY!

BUYRUN BEYFENDİ!
İÇİNİZ YANMIŞTIR!

şekilde anlatılıyor. Binbir macera nefes kesen bir hız ve üslupla hayal gibi akıyor. Sinema ruhumuzu fethediyordu, hayatımızı eleştiriyordu. Hükümetleri, kötülere eleştiriyor, güzel olanı gösteriyor. Arkasına insanlığın ahlakını almıştı. Ahlaksızlığa karşıydı. Sanat, ahlak olarak, estetik olarak, eğlence olarak, düşünce olarak sinemadaydı. Sinema, tarihin tüm büyük hikayelerinden heyecanlarından süzdüklerini en ücra kasabalara kadar taşıyordu. Çocukluğumuz işte bu dünya karnavalının tam içinde geçti. Şaşkınlıkta ve heyecanda dilimizi yutarıktı. Hiç bilmediğimiz ülkeleri, hiç bilmediğimiz heyecanları tanıdık. Kahramanlarla özdeşleştik, sevgiyi, aşkı, mücadeleyi, onuru hatırlar, işte hergün bunları konuştuk!.

Şimdi, senaristlerin, yapımcıların, artistlerin büyük yerini futbolcular çoktan aldı. Dünya, otuz yıldır gibi kısa sürede kendine sinemadan daha etkili bir büyük oyun buldu. En üçü Anadolu kasabasında artık yazlık sinemalar yok, ama bir küçük futbol sahası mutlaka var. Her ilçenin, her mahallenin takımı var. Her mahallede, şan, şöhret, kahramanlık ve transfer bekleyen onbinlerce genç yıldız adayları yine büyük hayaller kuruyor!

Sinemanın karnaval özelliğini kaybetmesi neden tartışıldı. TV'nin yaygınlaşması bir fikir olarak söylenebilir. Ya da, birer birer büyük dünya klasiklerini tüketip, sarıscı konular bulamaması da söylenir. Fantastik, kurgu filmlerine yönelmesi iddia edilebilir, daha yüzlerce şey söylenir. Sinemanın karnavalıllığını yitirmesinde başka şeyler de arayabiliriz.

Mesela 60'lı yıllarda bu inanılmaz büyü-
lü sanat, dünyanın her ülkesinde yeni bir
karışıklık, büyük bir ayaklanma buldu. 60'
yıllarda her ülkede bir iç karışıklık, her coğ-
rafiada onlarca bağımsız savaşı, 1950-80
arası dünya haritasına 50'nin üstünde yeni
ülke katıldı. Ya da bu karışık kafalar dünya-
yı merak ediyordu, ya da sinema, uyumuş
insanlığı uyuşdırıyordu, sinema, kafaları
karıştırıp, düşündürüp, dünyaya meydan
okutturuyordu.

Evet sinema, insanların ufkunu, düşüncesini değiştiriyor, sarcıcı, çatışmacı, maceacı kahramanlar türetiliyor. Avrupa sineması, hatta sol sinema, insanlığı büyük bir heşaplaşma içine çekiyor. İnsanları, ağalara, beylere, iktidarlara karşı, haksızlığa karşı, gündelik hayata karşı, acımasız gerçekliklerle yüzleştiriyordu. Dünyayı değiştirmek için hepimizi bıçak gibi biliyordu.

Ve sinema, parayı çok sevdi, yapım çok para istiyor, hızla, çocuksu eğlenceli, sadece vakit geçirtici macera filmlerinin içine girdi.

Sinema bugün yine, insanoğlunun felsefesi, psikolojisi, dünya tartışmalarını beyaz perdede yanıtlamaya çalışıyor, ama karnavalın çok dışında. Bugün karnaval iddiası taşıyan sinema, Batman, Örümcek Adam gibi filmler yapan sinema!

İddialı bir fikir gibi şunu rahatlıkla söyleyebilirsiniz, sinema, karnavalı gibi "eleştiril" oluşu yüzünden yitirdi. İktidarlara, insanları rahatsız ediyor, halkı uyandırıyor. Film seyreden insanlar, kendini, ülkesini, imkanlarını, basit hayatlarını sevmiyor, bir büyük sefere hazırlanıyor. Devlete, üniversiteye, bürokrasiye, disipline, şirketlere, polise, sert ve acımasız küfürler gönderiyor. Çünkü sinema, yaşayabilmek için aşığı tabakaların, halkın dilini kullanmak zorundaydı, parayı veren geniş kitlelerdi. Simdi, parayı başkaları veriyor. Sinema, kendine hem de dünyaya bir çalım atarak eleştirilmesini terketti. Fantazyaya, uzaya, çocuksu dünyalara çekildi. Artık kitlelerin gönlünü almaya ihtiyacı yok, kalabalıkları aşırı reklamlarla güdüleyebilir, şartlandırabilir. Bugün Harry Potter gibi filmler bir anlık ilgi uyandırsa da gerçekte yüzüne bakan yok. Sinema, insanlığın gönlündeki o büyük kahraman, kutsal, şövalye yerini kaybetmek üzere.

İşte bu eleştirelliğin neden yokolduğunu anlayabilirsek, futbolun dünyayı bir karnaval olarak yeniden fethini çözebiliriz.

Matbuu basın ve TV'nin gündelik yaşamı girmesi insanlığın büyük mutluluğu, insanlığı hiçbir icada bu kadar sevindirmesi. Karnavalın ötesinde, Herşeye yön veren, belirleyen güçlü ideolojik yapıları oluştu. Hem gazete, hem TV, çok uzun yıllar sinemayla dost geçindi: Halen onlarca sayfasını sinema filmi dolduruyor. Sinemanın karnavallaşmasında gazete ve dergilerin gücü

Refakatçi

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkanman

SSK Ankara Dışkapı Hastanesi!
Buradaki çalışanları sağlık perso-
neli dışında sıfat olarak ikiye
ayırabiliriz: Hastalar ve refa-
katçiler!..

İşte Kardiyoloji Servisi'nin Yoğun Bakım odası... Bir refakatçi, hastanın yanında bekliyor.)

Hem de; bir saniye olsun gözüne "Eko" aletinin ekranından ayırmadan...

Gecenin bir yarısı... tam uykuya dalmışken "Eko-
nun sesi uyandırıyor refakatçiyi:

HEMŞİRE!
HEMŞİRE
Bi-Biip
Bi-Biip!

Refakatçisinin sesi, hemşireye ulaşmak için
epeyi bir gaba sarfediyor... arıcak...

gagrisına cevap
alamayan adam
odaları bir bir
dolaşarak hem-
şire aramaya
karar veriyor;

HEMŞİ-
REANİM?

!!!

ooo! MERHABA, GEL...

Ve bir odaya girince, bir adamın tanıdık bakışlarıyla karşılaşılıyor.

Ve bir odaya
girince, bir ada-
mın tartıdık
bakışlarıyla
karşılaşıyor;

Birden
1999

GEL HELE
YANIMA...
BABAN NA-
SIL OLDU?

o anda herşeyi hatırlıyor...

BABAM
mi?

...ve yava
yavaş ke
ne geliyo
adamımı

Dertial terk
diyor hast
binasını...

Bu arada; bir doktor ile hemşire durumu acilleşen hastanın odasına gelmiştir bile...

YİNE O
ADAM HABER
VERDİ DEĞİL
Mİ?..

BEY, WHAFUK,
YINE O ADAM!

Göktenim'den kimseyi hatırlamıyorduk. Kat eden bu adam için tuhaf hiçbir durum yoktur aslında! Biz ona ve onun gibilere yakın geçmişlerinde; muhtemelen yine bir hastanede kaybettikleri yakınlarını hatırlatmadığımız müddetçe

... onlar, kendileri için artık otomatik bir refleks haline gelmiş adımlarına müdahale etmeden hastane servislerini gizlice dolaşacaklar ve başında beklemek için kimsesiz hasta aramaya devam edeceklerdir...

ARIF ŞEN-SSK
Ankara Hast.
Kardiyoloji
1999-2002

BABA

yadsınamaz. TV, sinema olmasaydı, kendini çok zor kabullendirirdi. Halen, sinemanın serumu, kaniyle ayakta duruyor.

Medyanın ideolojisi, arkasını yasladığı parabolaları ve iktidarlar yüzünden eleştirilip sanat eserlerini taşıyamadı. Daha basit, daha uzlaşsımcı, uykucu, oyalayıcı eser ve şovlar, karakteri oldu. Halkın sesi, gücü olması beklenen medya, zamanla, asırların taşıdığı büyük sanat eserlerinin ahlakı ve estetiğini tamamen ihmal edip, hatta bu eserlere savaş açtı. Ahlakı boşluğu umursamadı, ama, estetiği ihmal edemedi. Sine-mayla futbol arasındaki yegane benzerlik, estetik ve çok gösterişli bir heyecan taşımaları. Halkın eleştirisi haber bültenlerinden dahi kaldırıldı, ama, haber bültenlerinin estetiği büyüdü. Bir yılda on, elli milyon dolar

gibi paralar yiyen medya yöneticileri, siyasal iktidarlara kötü, düşman olması mümkün değil. Yapılan gereği ortaya oynamak zorundalar, hem halkı oyalamak, hem iktidarın gönlünü almak. Oyalamak için ahlak, onur yok ise de, güçlü bir estetik ve heyecan fırtınası gerekli. İşte medyanın yeni ideolojisi.

Bu ideoloji, ahlak taşıyamaz. Büyük soylu eserleri hiç taşıyamaz. Onuru, gururu öğretmez. Eleştiriyi, sorgulamayı, tartışmayı, düşüncüyü keser gibi kendine yontar. Ama bir şekilde büyük kitlelere sızmak zorunda, kalabalıkların gönlünü almak zorunda.

Medyanın, futbolla büyük bir evlilik yapması, dünya kültürünü yeni baştan yazacak kadar devrimci bir gelişme. Sevinç, mutluluk.

luk ve eleştiri ve öfkelerimizin artık futbol belirlenmesinin arkasında çok daha derin ideolojik gelişme var. Bu kavga, insanlık kadar eski!

Artık konumuza girebiliriz. Ünlü edebiyat teorisyeni Bakhtin, "karnavalın dönemi" ya da "kitabında, karnavalın tarihini ve kültürel imkanlarını uzun uzadıya anlatıp, modern sanat eserleriyle paralellik kurmay" çalışır. Karnaval dışında kimseyi bırakmayacağı ilgisiz, sevseniz, sevmeseniz de karnavalın dışında kalamazsınız, hepimizi bir şimdiki içine alır!

Eski çağlardan günümüze gelen karnavalların hristiyanlığın ilk yüzyıllarındaki yansıması gerçekten çok çarpıcı. Rönesans ve Aydınlanma gibi akıl ve ilerleme çağları dahil kültür hayatımıza, karnavallar kadar der-

etkide bulunamadı. Sansürsüz şenlikler! Küfürler, mizah, müstehcenlik, serbestlik, inanılacak gibi değil.

Karnavalların Hristiyan ortaçağında en popüler ve yaygın olanı "Deliler Bayramı". Deliler Bayramında tek bir gün her şey tersine dönüyor, dalga, alay, çıplaklık, maskeler. Üstelik, tarihin en ağır kilise yasalarına rağmen insanlar, hemen hergün korkup titredikleri cezalandırıldıkları kilisenin en kutsal değerleriyle rahatlıkla dalga geçer. Kilisenin en kutsal değerleri, cennet, cehennem, rahip, tabut, meleklerle daşşak geçer. Kilise babaları ve rahiilerine söylenmedik laf bırakılmaz. Bir tek günlük bu gılgınlığa herkes katılır. Ve bu uzun yüzyıllardan günümüze inanılmaz

Devamı 12. Sayfada

BENİM GÜZEL KAPIM...!

ÖZET: Ufak tefek maganda karıma niye baktın diye bir gencin yakasına yapışır, genç senin karına niye bakayım benim nişanım daha güzel deyince olay gencin evine kadar uzar. Adam sürekli karısıyla, eve 3.30'da gelecek olan gencin nişanlığını kıyaslar.

GAHİPTEKİN

11. Sayfadan Devam

mizah, cinsellik, küfür, şiir, hikaye, kaldı. Bugünün büyük insanlık eserlerinin oluşumunda kimsenin müdahale etmediği karnavalların etkisi çok büyük!

Kilisenin tek bir gün halkın bu çılgınlıklarına neden izin verdiği bugün anlaşılabilir bir durum. Onlar da yıl boyu fazlasıyla baskı altında tutulmuş insanların nefret ve öfkelerini zararsız bir şekilde boşaltmalarına inanıyorlardı. Küfür ve müstehcen fıkralara kilisede rahipler bile katılıyordu. Bugün stadyumlarda insanların yüzlerini boyatması, deli ve soytarı maskeleri giymesi, çılgınca hareketler yapması deliler bayramından emanettir, ayrıca, hepsi üniversite öğrencisi otuzbin çocuğun doksan dakika boyunca ötünü ikiye diye tempo tutması da bu eski karnavalların karakteridir.

Yine de kilisenin kendisine, kutsal değerlerine karşı girilen ağır aşağılamaları, şamataları bir günlük olsun içine sindirmesi akıl alır birşey değil. Deliler gününde soytarılar kral seçilir, deliler sahip yerine geçer, toplumsal değerler, kimlikler ters düzelir.

Deliler Bayramı'nın insanlık kültürüne bağışladığı bir yığın kültürel öğe var. Bunların başında açık saçık küfürler, bağımsızca ve korkmadan herkese bağırma, müstehcenlik, istediği şekilde konuşmak ve hareket etmek, insan aklının almayacağı en uç şekillerde giyinmek, hiç görülmeyecek manyaklıklar sergilemek.

İşte bu karnavallar, aşağı sınıfların, ayaktakımının yıkıcı eğlenme kültürünün özellikleri. 19. yüzyıl edebiyatı, kitabı, şiiri, hikayesi, fıkrası, küfü, eleştirisi, aynen aşağı tabakaların bu sert ve bağımsız gelişigüzel damarından beslendi, dersek, fazla hatalı olmaz.

Ayaktakımının bir gün olsun istediği şekilde bağırması, istediğiyle dalga geçmesi, istediği şekilde eğlenmesine kimse mani olamıyor. Üst sınıflara, krala, kiliseye, zenginlere istediği küfürleri ve aşağılamaları yollamasının önünde kimse durmuyor.

Modern toplumun büyük edebiyat eserleri, film, roman, hikayesi, krala, kiliseye, zenginlere karşı aşağı sınıfın bu alaycı, dalga geçen, yıkıcı eleştirilerini ısrarla işledi!

Yüzyıllardır sürüp gelen karnavalın deliler bayramıyla başlayan bir yığın özelliğini hala barındırıyor. Önce, karnavallar "popüler bir eğlence". Sonra, ayaktakımının küfür ve şamatalarının bayramlaşıp kutsallaşması. Mizahın dev bir sanat olarak kabul görmesi. Küfürün dahi kutsanması. Deliler bayramı bir şen şakrak şamata sevincinin çok ötesinde. Başkalarını küçük düşürüp, eğlenme, yani hayvansı özellikler taşıyor, ancak, güçlü kültürler bu hayvansı nefretin içini boşaltmadan, estetik kalıplara dökebilme başarıdır.

Deliler bayramının daha da öte özellikleri var, diyelim, mezarlıklarda ölüye beslerler. Bu, "ölümle", "öte dünyayla" bir dalga geçme. Yani, yeryüzüne ait olmayan her imgeyle sıkıca dalga geçiliyor, ölümler gibi, azrail, tabut gibi, cehennem gibi.

Günümüz futbol karnavalının da önemli özelliği bu, tabuta, ölüme, azraile, cennet, cehenneme dair hiçbir şey umursanmayarak, unutularak, "sahadaki futbol dışında" herşey bir şekilde küçümsenmiş olur.

Çünkü insanlar, çılgınca güler "korkuyu" yeniyor. Hatta korku iktidarıyla eğlenip, iktidarın baskıcı korkusunu yeniyor. İktidar ise, gülme dışında başka zararlı bir şey olmasın diye, gülmeyle, eğlenmeyle sınırlandırılmış bu her türlü deliliğe müsaade ediyor!

Karnavallardan ve karnaval edebiyatından batı kültürüne kalan en büyük miras: Eleştiri kültürü, tahammül. Ve kitlesel çılgınlığın takvimleşip bayramlaşması.

Deliler bayramıyla insanlık bir "akılsızlık" yaşıyor, neden insanlar "akılsız"na çıkmayı bu kadar kutsayıp onu bayramlaştırıyor. Eskiden yılda bir defa deliler bayramıyla akılsızına kaçma ihtiyacı, günümüzde neden her haftaya, her akşama kadar inmiş ve sıkışmış durumda. İktidar sertleşip, acımasızlaştıkça, umutsuzluk arttıkça, "akılsızına" kaçış ihtiyacı da çığ gibi büyüyor.

Gerçekte iktidar için korkulacak birşey de yok. Çünkü herkesin katıldığı delilik artık delilik olmaz. İşte karnaval çılgınlığı yerküreye kendini böyle kabal ettiriyor, hepimiz katılarak, çılgınlıkları, delilikleri normalleştiriyoruz! Ve akıllamaz iktidar ve baskıları da ve onun lanetli akılsız sonuçlarını da normalleştiriyoruz.

Akılsız maskeler, çıplaklıklar, danslar, oyunlar, müstehcenlik, alkolün ve herkesin herkese sarılıp öpüştüğü, tabuların, disiplinlin, kişiliklerin kalktığı, ağır, kasvetli gündelik hayatın yıkıldığı bir insanlık düğünü karnaval! Akılsızlığa ihtiyaç!

İnsanlığın karnaval düşkünlüğü, bizlere, insanların topluca delirmek, uçmak, derin uykulu şamatalı neşeye girmek ihtiyacının vazgeçilmez bir insanlık yasası olduğunu öğretiyor!

Bugün dahi psikiyatrist bizlere, beynimizden, aklımızdan zaman zaman uzaklaşıp, neşeli oyunlar, şamatalı meşguliyetler kurarak, dinlenme, sakinleşme, rahatlama, ihtiyacı karşılamayı öğretiyor!

19. yüzyılın romanı, 20. yüzyılın sineması, gazetesi, yani, kültürel eğlenceler, insanoğluna büyük bir karnaval hazırladı. İşte bu eserlerde, her türden yıkıcı eleştiriler, her cins karakter, her ülkeden krallar, saraylarla dalga geçildiği, özel hayatların tasvir edilip afiş edildiği, en ayrıntılı ruh tasvirleri, delice insanların en özel sırları batının her matbaası ve her sinemasında yüzyıldır sergileniyor. Zengin, fakir, yoksul, kral, ayırdetmeden, yergiler, müstehcen fıkralar, eleştirilerle, insanları hem eğlendirip, hem de aşağı tabakaların öfke ve nefretlerini doyurmaya çalıştılar.

Gazete ve TV, aydınlanmanın ürünü, ne oldu da, kendini vareden eleştirel akıl ve ahlakının ürünüyken, babasını, çocuğunu, kendini öldürür gibi, vazgeçti, akıl ve ahlaktan. Önce sinemanın şov, eğlence, oyun gibi zararsız yönleriyle dostluk kurdu, sonra, insanlığın aklını alan "futbolu" keşfetti.

Aydınlanmanın meyvesi basın ve TV, futbolla, ilerlemeyi ve aydınlanmayı yiyor. Doğuda ve batıda aydınlanmanın (akil ve ahlakın) sonuna gelindi. Akıl ve ahlak hiçbirimiz için birşey ifade etmiyor. Rahatlama, coşma, futbol maçlarıyla takvimleşti. Sevinçlerimiz içi boş futbolla turnuvalaştı. Bu pasıl bir sevinç türü ki, her zaferden sonra iktidar daha baskıcı, daha güçlü. İktidarların baskısını ve açık korkularını naklen yayın maçlarla gideriyoruz. Bunun karşılığında futbolcular "kral" ilan ediyoruz. Futbol yöneticileri ağa, bey, padişah gibi saygı görüyor. Ekranda futbolu yöneten suratların hepsinin servetleri 50 milyon dolar.

Rönesans ve aydınlanmayla insanoğlu köklü bir akıl, rasyonalite hareketi başlattı, günümüz modern dünyasını, üniversiteleri, hastaneleri, röntgen cihazlarını, kişilik haklarını, bu eleştirel akla borçluyuz. Şimdi, basın ve TV bu dört yüzyılın haklarını geri alıyor! Akıl ve ahlak ve onuru hatırlatacak siyasi, ekonomik tüm eleştirel kültür biçimlerini terk ediyor. Hepsini ve herşeyi unuttak akılsız muhteşem bir alan: Futbol. Hepsine büyük sanatkarlar, büyücüler gözüyle bakıyoruz. Basına hergün futbol yazdığı için şükran borçluyuz, TV'ler hergün mak yayınladığı için TV'ye kitleler ibadet ediyor!

Halkın tarih boyu kültürel eğlencelerine kaba bir kalabalığın gürültüsü diye bakamayız, bugünün de futbol sevinciyle kitlelerin barbar taşkınlıkları diye dalga geçemeyiz. Ancak halk, yüzyılların geleneği ve birikimleri içinde, karnavallarında, sinema eserlerinde romanlarında, aklın dışına çıkma istediğini dahi, kendi aklıyla yaptı. Şimdi, zorla "delirtiyor". Hızla aklımızın dışına çıkmamızı birileri istiyor. İktidar her akşam bizi delirtmek isti-

Devamı 14. Sayfada

Devamı Haftaya...





Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

HEY YAVRUM HEY BAHADIR & KUDUZ GÖNÜL...



SENİN AĞZINI YERİM BEN
BU ZAMANA GADAR
NERELERDEYDİN SEEN...



KADİRİZM! (Tabu can çekisiyor!)



... Hale hale ... Geliyor... Geliyor?... Kükreyen Adam geliyor... Çekilsen

kardeşim, Çekil ulan..

Cumhuriyet Cemadet

AHMET YILMAZ



HERİF KENDİ BİLMEZ HALK BİLİR TİPİ OLMUŞ.
HABERİ YOK... NEYSE BİZ İŞİMİZE BAKALIM...
OOM... OOMMM... AOMMM
TİRİNİTİT Tİ TİRİNİRİ Nİİ...

BU AKIL FİKİRLE MEVLA BULUNMAZ.
BU NE YAREDIR Kİ DERMAN OLUNMAZ
KAMUNUN DEDİNE DERMAN OLUNDU
ŞU BENİM DEDİME ÇARE BULUNMAZ...
Ulan girmedim meditasyon, takılmadım
zikir kalmadı, ne şakra açıldım ne perde?
Fakat bu ne babacım ya
Yunus musun?

NASA ve ASTRONOT DÜNYASI...



VIAGRA ADAMI HARUN ve AYŞU ve HÖRBI ÜÇLEMESİ...

HARUN BEY, ÇOK ÇİLGİNSİNİZ VALLAHİ!..
AY HA HA HA, OY Hİ Hİ Hİ!.. HÖRBI
HAYIR SEN GELMİYOSUN!..



MİNA KOY'AM VIAGRAYI YUT-
MUŞUM SEKİZ SAAT SÜRÜYORMUŞ OYAY, ALTI
SAAT OLDU BU HÖRBI İBİNESİNİN YÜZÜNDEN
TEK POSTAM YOK, İSSİZE ÇEKİYORUM HÖRBI,
SESSİZE ÇEKİYORUM HÖRBI... O DİL İKİ SAAT İÇİNDE
Bİ NÜMARA OLMAZSA NE DAŞSAKLAR KALICAK NE HÖRBI!



ARDAVUR ABİ, ŞU JAMES DEAN RUHUN-
DAN VAZGEÇMEMENİ TAKDİRLE KARŞILI-
YORUM, FAKAT ADAM YIRMI KÜŞÜRÜNDE
RAHMETLİ OLDU, SEN RUHU YAŞATICAM DİYE
GELDİN ELLİBEŞİNE NE ÇOCUK SAHİBİ OL-
DUN, NE ÇOCUK, DÜTÜ GÖBESİ DE SALDIN
NE RUH KALDI NE BÜNYE!..

12. Sayfadan Devam yor. Akıldışına sürükleniyoruz. Mü-
saade edilmiş futbol sevinçleriyle iktidarların, mafyanın yönettiği
bir karnavalla karşı karşıyayız.

Neşe ve sevinçimize müdahale ediyor, neşe ve sevinçlerimize
tahakküm ediyor, mutluluğumuzu yönetiyorlar, bütün ka-
nallarda sokağa çıkan diye bağırıyorlar, koyun kitlelerini ağılın-
dan çayrlara değneklerle sürer gibi. Bunu yapanlar, siyasi iktidar
ve mafya ve medya. Futbol sevinçimiz iktidarların insafında!

İçinde, akıl, ahlak, onur ve eleştiri olmadığı için herkes
memnun, artık sokaklarda kuyruğu yanmış köpekler gibi bağır-
ıyoruz. Şu yöneticilerin suratlarına bir daha bakın, mafyacı, iş-
kencecilerin toplandığı bir laz kayığı. İsimiz bu delilere kaldı,
aşımız da. Bu eşeklerin taşıdığı futbol zaferleriyle daha da bü-
yüyor. Artık bu taşşaklar hergün başımızı yarıyor. Ellerinde ar-
tık büyük koz, hergün aynı bir poz. Gösteriyle göğe çıktılar. Ar-
tık kim tutar onları. Denize düştüler ve gösteriyle balık tuttular,
daha ne yapsınlar. Allah da halk da duasını esirgemedi, maf-
yayı, çakalları, başımıza padişah yaptı.

Oysa hepimizin yiğit bir ruhun zaferine ihtiyacı var! Halkın
şamatalı, serbest, bağımsız, kendi halinde neşesi yok burda.
Gerçekten "kahramanlığa" inanırız, ama kahraman halkın ço-
cukları yok, kurulu bir saat gibi, kukla eğlencesine dönüyor...

Kitleler aklını neden başkalarına devrediyor? Mutluluk ve
hazzın ve sevinçlerin bedenimizin, bizim, malımız olması için
ahlakın ve aklın süzgecinden geçmesi gerekmez mi? Diyelim
bir çocuk, dilenciye dahi güler. Akıllı geliştikçe dilenciye gülün-
meyeceğini öğrenir, hayvansı neşesini aklıyla test ederek, bü-
yür. Şimdi, hiçbir mutluluğumuzu aklımızla, ahlakımızla test
etme şansımız yok. İktidarlara ve krallara karşı gücümüz "de-
liliğimizdi" "manyakça küfürlerdi", şimdi, deliliğimizi dahi "ik-
tidar düzenliyor"...

Ve bize takas teklif ediyorlar, bütün ahlaksızlara karşı susun,
sizi futbolla eğlendirelim, kitleler futbolu öyle seviyor ki, aldan-
mak için takas için bahane arıyor!

Oysa, tam tersine, iddialı bir sevince ihtiyacımız var, bütün
bu mafya maskaralarının küçük düşürüp onlarla eğlenecek, on-
larla daşşak geçecek ayakta kımının küfürlerine ve aşağılaması-
na çok ihtiyacımız var!

Ne diyeyim. Bayramınız kutlu olsun. Halka, akıl ve ahlakı
ve onuru hatırlatacak aydınlar dahi futbol delisi oldu, bir
şekilde herkes Kolombiya'ya dönmüş bu ülke siyasetinin
mafya çakallarıyla aynı trübinde oturmaya çalışıyor.

Kutlamalarınıza devam edin. Ben, Mesut Yılmaz, Meh-
met Ağar ve Haluk Ulusoy gibilerin elinden alınmış bir zaferi
değil kutlamak, götüme bile sürmem. Yani, ben, takımdan ay-
rı düzkoşuma devam edeceğim. Sizler zaferden zaferle koşa-
nız da, ben burada, aklın, ahlakın ve onurun kondüsyonu için
hepinizi takımdan ayrı düz koşuya davet ediyorum.

İkibin beşyüz hastane içinde, tek bir hastaneyi dahi yönet-
memiş bir halkın futbol zaferini kuşkuyla karşılamak, aydınlar-
ın görevidir. Futbol zaferi, siyaset ve bilimle ve ekonomiyle
nisbetli bir paralellik içinde olabilmesi için, aklımızı, daha dip-
lerinden karıştırmalıyız.

Unutmayın, nasıl sevinirsek oyuz, kimi beğenirsek
oyuz, kiminle kolkola kutlama yapıyorsak oyuz...

Dünyayı koysunlar önüme, girmem o işkenceci mafyacı ça-
kalların koluna!

(Hadi unutun bunları, bir kenara koyun bu yazıyı,
ben size bir şiir yazdım, onu okuyayım...)

Küçük yaşta çok düşünmüş, sıçan yemişi saçlı çocuk-
lar gibi / Önderinde derme çatma kapkara tahta boya san-
dıkları gibi / Benim bir sevgilim var / Sabahleyin kapısının önü-
nü yıkayan kadınlar gibi / Kara sürmeli doğmuş bembeyaz ku-
zular gibi / Benim bir sevgilim var / Çifte minare avlusunda ha-
sır sandalyesine çökmüş, toprak yüzü ihtiyarların ağzında kıt-
lama şeker gibi / Benim bir sevgilim var / Alnından beyaz akit-
malı lacivert atlar gibi / Han kapılarını demir kelepçelerle tutan
kilit taşları gibi / Benim bir sevgilim var / Kümbetleri bekleyen
eski yazılı aşklar gibi / Bin yıldır rüzgarlar hala öpmemiş, toz
toz uçuyor, kil kırmızı dudaklar gibi / Benim bir sevgilim var /
Mevlamin bir çiçeği / Kakülü yayla çimeni / Ne güzeldir bilse-
niz / Sabah zamanı güvercin gerdanı gibi / Toprak testide so-
ğuk su gibi durur / O bakar, ben susarım / Benim bir sevgilim
var / Düşmeyi bekleyen dağ taşları gibi / Çiğlikleri boğazında
büküp büküp ağıtlara yol verir gibi / Ah ah ananın saçları gi-
bi / Kara tren yolları gibi / Kemik taraklar gibi / Akşam üzerle-
ri bakılan kahve telveleri gibi / Benim bir sevgilim var / Akasya-
ların söğütlerin istiklal marşı gibi / Benim bir sevgilim var / Yaz
ortasında nemli soğuk, sırtında Diyarbakır surları gibi / Benim
bir sevgilim var / Makamdan makama canım efendimlerle ge-
çen geceyarısı şarkıları gibi / Benim bir sevgilim var / Kıpırmı-
zı saçları Kızılırmak sazlıkları gibi / Benim bir sevgilim var / Hal-
den hale giren dumanlar gibi / Ağzımda baldan tatlı meyveler
gibi / Benim bir sevgilim var / Taşbaskı yemenide eski desenler
gibi / Sandıklarda uyumuş eski kokular gibi / Yasla gelen kara
bir bayram gibi / Mezarımı bekleyen taze selviler gibi / Kurban
kesmiş kanlı bıçaklar gibi / Görenin aklı dağılır / Uzak sularda
yüzen çok dargın buzlar gibi / Dağları eritmiş mavi dumanlar
gibi / Benim bir sevgilim var / Teri kaya renkli / Teni kaynak su-
ları / Memeleri maden renkli / Durmaz gözyaşlarım siyah kuyu
gözlerine inince / Benim bir sevgilim var / Elleri çayır çimeni gi-
bi yumuşak / Koyununda incecik ayva tüyleri / Durmaz ellerim
nehir boyları gibi baldırlarına inince / Eteklerinin etrafı amanın
amaaaan! / Sarı da siyah kandil ışığı gibi / Kara da kara yara ka-
buğu gibi / Benim bir sevgilim var / Namaz niyaz gibi, ananın
duaları gibi / Düşüp düşüp toprağa, toprakların içmediği yağ-
murlar gibi / İşte benim bevgilim / Çivisini bu delirmiş dilimle
ben çıkarım / Alın siz de asın duvarlarınıza / Yatmadan önce
okuyup üfleyin, siz de okuyun sevgilinize üç defa / Defa de uy-
kularınıza yükseklere bir taş düşsün / Degirmen gibi döne
döne yatağınızda düşleriniz delirsin / Zehriyle delirmiş dilim,
hayalini yutkuna yutkuna öğütsün / Benim bir sevgilim var /
Karanlığa okunan ezanlar gibi / Çökmüş mezarlarda kemikle-
rin içinden kaval üfler gibi geçen rüzgarlar gibi...



Mektup

"Sana baharlar derdim Takasın diye saçlarına Sana yıldızlar topladım Ulaşsın diye dağlara"

.... 26 Haziran 2001, yolda-yım. Cep telefonum çaldı. Aç-tım. Telefondaki ses tv'yi aç dedi. Yoldayım diyemedim. Aysun mu dedim sadece. Oy-saki o gece rüyamda gör-müştüm. Sanmıştım ona. Sa-bah uyandığımda bir şey mi oldu acaba dedim kendi ken-dime. Öyle ya ölüme giden yolda 183: güne gelmişti. Gözyaşlarına hakim olama-dım. Aysun; saçlarında ba-harlar taşıyan yoldaş. Aysun; Genç Ekin Sanat Merkezi yö-neticisi. Aysun; Ölüm orucu-nun yorulmaz direnişçisi... Daha iki ay önce "Bırak yü-zün şiirle örtülsün" diyerek ölümünü tanımlayan Sibel'imizi vermiştik kavgaya. Murat'imızı bırakmıştık Bayrampa-şa'nın yanan duvarlarının ar-dında. Ve daha nicelerini. Ve Zehra ve Canan ve Yazgılı... Adlarını dizelere sığdırama-yacağım niceleri.

Şaçlarında şafaklar taşıyan kızı: Ablanı, Şafağımızı dü-şündüm o an. Yıkılmıştır. O da zindandaydı. İstemeymi-ydi sanki ellerini tutmayı. İste-meymiydi ağzında bir dize, saçlarını okşamayı. İsterdi. Bilirim, o bedenini bırakıp yü-reğiyle varmıştı yanına.

Ölüm anını anlattılar: O sa-bah duru sesinle sloganları sen atmışsın. Sonra zorla müdahale etmişler sana. İki şişe serumu akıtmışlar da-marlarına, iki saat sürmüş. Serumlar bittiğinde sloganlar patlamış; "Aysun yoldaş ölümsüzdür". Duydun mu o sözleri. Duydun da sıkın mı yumruğun..

Çukurova'nın bağrından kopup gelmişin, kavganın başkentine. Kısa zamanda sevdirdin kendini. Anacın. Ki-şin o soğuk günlerinde eve giderken aldığımız mandali-naları önüne almış, bilmiş bir eda ile ben Adanalı'yım, ben-den iyi kimse soymaz diye-rek temizlemiş ve yedirmiştin herkese. Sonunda kendine kalmadığını görünce neyse bir dahaki sefere demiştin. Bir dahaki sefer hiç olmadı. Son-ra cezaevi günleri. Sonra dire-niş günleri. Sonra ölüm gün-leri... Kasetini dinlerken "Can suyumuzu devrimin harcına katarak yürüyoruz geleceğe" diyen sesinle ağlarken daha ne yazabilirim ki sana şiirleri-mizden başka SENİN İÇİN.

Saçlarında baharlar taşırdın Yüreğinde baharlar / Sevdan-da, gözlerinde, ellerinde / Ve ilkin yüreğinde / Yanık bir kuş uçtu kafeste/Kanadında umut taşıyan / Düşü suların engin mavisine/Sevgi umuttu yüre-ğinde..... / Ölülerle bezen-miş mevsimleri yollara koydu

sevdanın katarları / Bak çocuğum bir yaralı kuş bu/Rüz-garın önüne alıp götürmekte zorlan-dığı /Bir yaralı kuş /Zincirin güçlü hal-kası /Elleri yanmış/ Saçları yanmış/Yü-reği taptaze çiçeklerle sulan-mış / Yüreği uçan kız/Düşü-nürken konuşan / Ağlarken susan kız / Seveda katarında en önde yürüyen kız.

Ibrahim Doğan

Merhaba Leman ve Leman Dostları!

Yaklaşık 3 seneden bu ya-na sizi okuyorum. Açık ko-nuşmak gerekirse sizi bu ka-dar tutmamın sebebiyse öz-gür düşünceli olmanız, her düşünceye saygı duymanız. 15 Haziran tarihli Leman'da Yakamoz isimli arkadaşın bir yurt sorunu vardı, derdini an-latmıştı kısaca. Ahh, ohh, bu da dert mi? Arkadaşım ben 4 sene çektim onları; yanlış an-lamadınız, 4 sene Fetullah Gü-len okulunda okudum. Tam anlamıyla bir kabustu. Onlara katlanmamın sebebiy-se... Neyse anlatmayım, uzun sürer, bi kaza kurbanı olduk aslında. Tam anlamıyla hepsi kafası yıkanmış, din sömürü-sünü iyi beceren tipler. Onla-rın yanında bulunmakta din-den imandan çıkartıyo tabii insanı. Bütün okulların ünifor-malarına karışmazken bizim etek boylarımız mecburi di-zaltı ve yazın da çoraplarımız eteklerimize rağmen dizüstü olmak mecburiyetindeydi. Ta-bii dini günlerdeki sohbetler, programlar, hafta sonu soh-betleri, açıkçası çok büyük bi hızla çalışıyorlar. Bence bun-lara meydan vermiyelim, artık bunlar her yerde... Yemek ko-nusuna da kısaca değinmek gerekirse, ilk 3 sene yemek-leri gerçekten kötüydü ama son sene yemekler gerçek-ten düzeldi. Ama şu bi ger-çek, Fetullah Gülen dersane-lelerinin yurtları ve yemekleri gerçekten iğrenç...

Sana katılıyorum. İlk 3 se-ne onlara ne katıldım ne de ses çıkardım. Dördüncü sene karşı çıktığımı görünce çok şaşırıdılar doğrusu... Allah'ın izniyle düzelecek deyip daha bi canla başla uğraşılran kafa-lamak için. Ama ben de ters tepki yaptım. Kısaca Fetullah Gülen de onu destekleyenler-den de nefret ediyordum. Ve Yakamoz arkadaşına katılıp ben de BAŞ KALDIRIYO-RUM... Sonsuz sevgiler.

Slay

Selam

Bu bir sitemdir... İnsan ken-dine yakın hissettiği şeylere sitem eder. Sevmediklerinin yakınından bile geçmez... Nedir bu sitem diye sorarsa-nız; yıllardır okuduğum, ken-dimi bulduğum derginize bir mektup yazmıştım ben de gönülmce... Ama nafile, ya-yınlamak nasip olmadı ne-dense... Bir aşk hikayesi, bir onur meselesiydi oysa... Ken-dimi bu yolla rahatlatacağımı düşünmüştüm ama ne fay-da... En olağan halimle yüz-

lerce kez sitem ediyorum... Bütün olumsuz faktörlere rağmen değerli çizer ve ya-zarlarınızı okumaya devam ediyorum. Sevgilerimle.

K.K.K./Muş

Merhabalar

Cesaret rumuzlu arkadaşımın tedirginliğine katılmamak mümkün değil. Her ne kadar ihtimal vermesem de, Nihat abinin yazarlığı bırakmasına, ürperti veriyor Perşembe gününü ipele çeken benim gibilere. Tam kaybettüğimizi bulduğumuz sırada, onun eli-mizden kayıp gitmesini dü-şünmek bile istemiyorum. Ben nihati abiyi geç tanıma-ın verdiği üzüntüyle kendimi talihsizlerin talihlisi sayarken, o bu memlekette yazarlık ya-pılmayacağını söylüyor. Hay ağzını öpmi "cesaret" o ol-mazsa kim mikecek hırsızı hortumcu... Yazar olmak istediğini söy-leyen arkadaşla televizyonda bi yazarın hayatını belgesel yapmışlar, izliyoruz. (Hani şu reklamı yapılan ama korsanı bile satılmayan var ya). Progra-mın sonuna doğru arkadaş "Bunları görüp dinleyince ya-zar olmak istemiyorum" diyor bana. Ortalığı bunlara bırakıp "nevroitik şebeğe mi" döndür-mek istiyorsun Nihat abi biz-leri. "Karayolu" yazısının her-kes hayranıdır eminim. Gösterebilir misiniz bana edebi-yatta böyle bir orman tasviri. Var mı böyle kuvvetli cümle-ler. Varsa bilelim yani.

Kendimizi tam bulmuşken yazılarında, bizi bizzis bırak-ma. Ölene kadar kaleminin mürekkebi kurumasın.

Erdal

Merhaba Lemanistler!

Yıl 1975. Binlerce spermin arasından birinci gelerek adı-na dünya dedikleri bu bok-çukuru adımı atmışım. Şim-diki aklım olsa hiç birinci gel-mek için uğraşır mıydım. Ka-zayla olmuş bir kere; sonuçta burası Türkiye, kazayla insan ölüyor.

"Hasret tezgahında çile dokumaya tutsak edildiğim, insanların hayallerinin bile so-ğuk, yüksek dört beton sü-tundan öte geçemeyip esir düştüğün anadan, siladan, da-vadan ayrı bırakıldığım, adına şimdilerde "F Tipi" Cezaevi dedikleri, böylesine kara ve fani bir çatı altından sizlere sesleniyordum. Kimsem olmak ister misiniz? Dışardaki ya-nım, dışardaki kimsem olur musunuz?

Yıllar önce elimden haber-sizce uçup gittikten sonra de-ğerini anladığım, adını SÜT-BEYAZ taktığım özgürlük ko-kan güvercinimin bana geri dönmesi için içerdeki loşlu-ğuma elini uzatır mısın. POL-YANNA misali yaşamdan hala tat alabilenler, yaşamdan mutluluk payı çıkarabilenler, ya da kimi zaman tıpkı benim gibi yaşama küsüp isyan eden ve kendi kabuğuna çe-kilenler varsa oralarda ben buradayım. Dışardaki kimsem olmak isteyenler, sütbeyazı-mın kokusunu duyabilenler, fi-kirlerimizin aynı noktalarda

kesişebileceğine, yaşama ay-nı pencereden bakıyor oldu-ğumuza inananlar, DIN, DIL, IRK ayrımı yapmadan sevmeyi bilen LEMANISTLER ben buradayım. Unutmayın bence LEMANISTLIKTE bir ideoloji-dir. Eğer sesimi duymuşsanız, ben içerdeki loşluğuma bir ışık olmanızı bekliyorum.

Umut ederim ki bu mektu-bum uzunca bir yol katede-rek şehirler arasında anlaş-mazlığa, duyarsızlığa, ilgisizli-ğe ve de vurdum duymazlığa yenik düşen duygularım ola-rak kalmaz.

Kim, nerden, nasıl olursa olsun duygularıma ve düşün-celerime ortak olacak payla-şmalarını bana yollayabilirler. İlker Cihan / Aydın E Tipi Kapa-lı Cezaevi Koğuş C/8 Aydın

Selam Lemancılar!

Ben de Melek gibi yaklaşık 3 aydır Leman okuyorum ve onun pişmanlık duygularına bizzat katılıyorum. Ya ben böyle bir olayı daha önce na-sıl keşfedemedim. Dergi de-meye dilim varmıyo, çünkü Leman dergi ötesi bi şi...

Ben birazcık anlamsız okul hayatımdan bahsetmek isti-yorum... Neyse ki sonunda bitti. Ben bu yaşa kadar ha-yatı anlamaya çalıştım. Ama s..... hayatında o kadar an-lamsız şey var ki daha çok bunların farkına vardım. Yani ben o kadar yıl okuyım, gün-de 4-5 saat boyunca gereksiz şeyler dinleyim (ki bence de çok gereksiz) sonra birkaç elemanın hazırladığı abuk so-rularla 3 saat boyunca ter dö-kiyim. Anaa!

Bi de denilmez mi "hayatı-nıza yön verecek sınav" diye. Madem öyle neden bu kadar önemli bi olayı 3 saat içine sığdırmaya çalışıyorlar. Ki, za-ten elimizde olan zamanı (tabi bize özel özel kalan tarafı ma-lum) hayat içinde bi yerlere sı-kıştırmak zorunda kalıyoruz. İşte bunlar sanırım fazla uzadı, ama özür dilerim. Bir gün şu ÖSYM başkanı mıdır, bu b... düzeni yapan insan-larla bire bir yüz yüze, artık burada mi olur diğer tarafta mı... Karşılaşırsınız.

Çok oluyorum ama eğer siz bu elamanların adresini ya da sanal adreslerini biliyosa-nız ve bi şekilde bize ulaştır-sanız. Sanırım o kadar bekli-yemicem...

Funda

Merhaba Leman Dostları

İnsanları tek tipleştirilen (ko-yunlaştıran) bu ortamda eleş-tirel bir çizgiyi takip eden Le-man dergisini okumaktan bü-yük bir mutluluk ve haz duy-u-yorum. Son zamanlarda ülke-mizde meydana gelen yolsuz-luklar, faili meğhuller, yasaklar ve bütün bunların bir sonucu olan krize karşın medyanın ta-kip ettiği oyalama ve uyutma politikasının insanlarımız üze-rindeki etkisi aşikardır. Medya ülkemizde bütün olan bitenle-rin üzerine gitmekten, man-kenlerin bizleri hiçte ilgilendir-meyen günlük hayatlarını, mil-letvekillerinin bizlerin parala-ryla günlerini gün ettikleri ta-

tillerini, hayvanlar alemini, ka-mera şakalarını vb. şeyleri ya-yınlıyor. İnsanlarımızın çoğu ise bütün olan bitenlere tepki-siz kalmaktadır.

Bir doğulu olarak 1992-97 yılları arasında bölgemizde yaşananlar, ürkütücü (insan-lık dışı) boyutlardaydı. Ve medyanın çoğu bütün bunla-ra gözünü kapamıştı. Asıl va-tan hainleri bugün ortalıkta cirit atarlarken ülkemizin çok değerli insanları (gazeteci, şair, yazar, politikacı...) ceza-evlerine kapatılmaktadır. Büt-ün bu duygu ve düşünceleri-mi paylaştığım düzeyli bir derginin okuyucusu olmak benim açımdan çok önemli... İnanıyorum ki tepkilerimizi di-le getirdikçe daha güzel ya-rınlara kavuşacağız. Çalışma-larınızda başarılar diler, daha mutlu, özgür yarınlarda bu-luşmak ümidiyle...

Sevder

Sevgili Dostlar;

Hayatın üşüten bu yüzün-de, sımsıcak ve maviş bir gü-neşin hafiften islediği bir günden merhabalar.

Güzellikler boy verip filiz-lensin, her şeye rağmen dostluk çiçekleriyle birlikte. Susmasın, serçenin bu taşıdı-ğı yavru. Bir vakti şiire, hala unutulmamışsa diğerini sev-giye, sevdaya. Sonra insana, insanlığa... Gül kokulu selam-lar işleyelim, yıldızlardan der-lenmiş pullarıpostalanmış mektuplarımızda. Demir par-maklıkları dostluğun sıcaklı-ğıyla ısıtabiliriz. Belki. Beni yalnız bırakmayacağınıza inanmak istiyorum. Tüm Le-manlı dostlara selamlar. Dostlukla hoşçakalın.

Mustafa Yüksel
E Tipi Cezaevi/Muğla

Canım çok sıkılıyordu

Beni eğlendirecek, güldü-recek bir şeye ihtiyacım vardı. Leman aldım. Sayfala-rını karıştırırken bir yazı gör-düm. "O yol hep senin tersi-ne akıyordu..." Okumaya başladım. Olamaz dedim. Benim hissettiklerimi kimse bu kadar güzel anlayamaz, anlatamaz. Bir kez okudum. Sonra iki-üç kez daha... İşte Leman sayesinde Cezmi Er-söz'le ilk o gün tanıştım. Le-man alınır, Cezmi Ersöz'ün sayfası ve karikatürler okunur sonra tekrar Cezmi okunur. Düşündüğün ama anlatama-dığın şeyleri o anlatır senin yerine. Bu olay ilk başlarda garip geldi bana. Sonraları alıştım, hoşuma gitti. Merakla bir sonraki sayıyı beklemeye başladım. Bekleyiş hiç boşa çıkmadı. Mutlaka benden bi şey vardı o sayfada. Hatta çok şey. Beni şimdiye kadar kimse anlamaya çalışmadı. Uzakta olsa da tanimasam da beni anlayan ve bunları dile getiren birinin varlığını bilmek güzel. Bunu öğrenmekte geç kalsam bile. Yollar hala be-nim tersine akıyor. Avuçları-ma sığıyor. Tutamıyorum. Sürekli kayboluyorum kendi yolumda. Bu mektubu neden yazdığımı bilmiyorum. Zaten mektup yazmayı becere-mem. Bazen bir şeyleri pay-

laşmak, bazen rahatlamak, bazen de günah çıkartmak için mektup yazarım. Mektup-larımın iki yolu vardır. Yazdık-larım sahibine ulaşır ya da parmaklarının arasında ufak çaptaki bir şiddete maruz ka-lır ve paramparça olur. Bu mektubu ne yapacağıma ka-rar veremedim. Sizinle ya da parmaklarımla buluşacak.

Ben Balık burcundanım. Yani öylesine değişkenim ki. Pulları yönünde sevdiğinizde elinizin altından kayıp gidecek kadar. Dedim ya bütün yazılarda benden bi şeyler var diye. Bilerek ya da bilmeyerek beni anladığınız ve duyguları-mı dile getirdiğiniz için teşekkür ederim. Çünkü ben bu konuda çok başarısızım.

Duygu Ablak

Gönüllü Avukattan Cevap!

Ankete ne gerek var ki? Eğer ki LeMan, bu ülkede in-sanlar aklıktan (!) ölürken, babakansız yönetilirken/yö-netilmezken, üniversiteler özerkliğini kaybetmiş, faşist yönetimler altında ezilirken, "insanca yaşamının tedavül-den kaldırıldığı" bu ülkede, haftanın olayı olarak "Dünya Kupası'nın başlamasını" gös-teren zihniyete (!) de ulaşabi-liyorsa zaten son noktayı koy-muş demektir.

Bu zihniyete göre; haftanın olayı olan Dünya Kupası'nda, Türkiye maçlarının olduğu günlerde, futbola "uyuşmuş" millete hissettirmeden ders kitaplarına (%30-40), tekel ürünlerine zamların bindiril-mesi de doğal bir olaydır. Çünkü; Dünya Kupası'dır o. Haftanın en önemli olayıdır o. Ne olursa olsun gözümüz başka bir şey görmez...

Bu duruma en uygun lafla-rı, sayfaları talan etmekle "suçlanan" (eleştiri olmaz çünkü) Met-Üst bulmuş; asosyal - okuma yazmamız apolitik - var da akalite - görüp-algılamamız biri o - yazıf

Yury

Söyleyemedim

Hiç gece yarısından sonra pencereden baktın mı?... Tam karşıda sokak lambasının al-tındaki beni gördün mü?... Hani diyorum belki camın önünden geçer yüzünü değil sadece gölgeni görsem ye-ter. Hayal bu, yasak mı hayal kurmak?... Pencereden dışarı baksa beni göre, yüzü te-bessümle dolsa, açsa kolları-nı ve vee benden önce dav-ransa o kelimeyi söylese... Acaba yavaş yavaş mı yoksa hemen mi öldürdüm?..

Off off... Yakabilsem sen-sizliği alev alev... Biliyorum beni duyuyorsun. Belki cevap veremiyorsun ama beni du-yuyorsun... Şimdi gidiyorum ama şimdilik. Yani başına bir gül bir de kalbimi bıraktım o kalp zaten senindi sadece bende duruyordu... Yarın yine gelirim, belki de bu sefer geri gitmem... Yavaş yavaş öl-mektense... Bak nerdeyse söylemeyi unutuyordum. SE-Nİ SEVİYORUM.

volkan@paradox.gen.tr

Yayın: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
SAYI: 555
29 HAZİRAN 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazılırları Müdürlüğü: Zafar Aknar (zafarak@leman.com.tr) • Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Revhat ARSLAN • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DA-BAK • Selçuk ERDEM • Cezmi ERSÖZ • Kaan ERTEM • Metin FIDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇÖĞÜ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Yigit ÖZGÜR • Gürkan ÖZKAN • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Sefer SELVİ • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Özgü SAMANCI • Alp Tamer ULUKILIÇ • Metin ÜSTÜNDAĞ • Erdil YAŞAROĞLU • Ahmet YILMAZ • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarımı: Cebirall OKÇU • Tanzer ERCANPOLAT • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN • Müessese: Ali YAVUZ • Tel: 292 95 65 (4 Hat) • Fax: 245 38 06 • Abonelik İçin Tel: 292 95 65 (112) • Basılı: İlicaç • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patentli saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Poster TÜRKİYE MİLLİ TAKIMI



Ayaktakiler - Soldan Sağa: Rüştü Rençber, Bülent Korkmaz, Ümit Davala, Alpay Özalan, Hakan Şükür, İlhan Mansız, Şenol Güneş
Oturanlar - Soldan Sağa: Yıldray Baştürk, Arif Erdem, Emre Belözoğlu, Hakan Ünsal, Hasan Şaş